

РЕШЕНИЕ

№ 492

гр. Казанлък, 11.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ПЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НЕЙКО Г. НЕЙКОВ

при участието на секретаря ДЕТЕЛИНА ИВ. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от НЕЙКО Г. НЕЙКОВ Гражданско дело № 20235510100551 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от „*****“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район *****, ж.к. „***** 4“, ***** С., сграда 6, чрез пълномощника си адв. В. Г. от САК, против М. Х. К., ЕГН: *****, с адрес: **** с. Г. с правно основание: чл. 415 във вр. с чл. 422 от ТПК, вр.с чл.342 ТЗ, вр.с чл. 92 от ЗЗД, вр.с чл.79 ЗЗД и цена на иска: 500,71 лева. Ищецът, чрез процесуалния си представител сочи, че длъжникът М. Х. К., с ЕГН ***** бил абонат на дружеството[1]доставчик на мобилни услуги „*****“ ЕАД със сключен Договор за мобилни услуги от дата 21.12.2016г. с предпочетен мобилен номер *****, като бил уговорен краен срок на действие до 21.12.2018г. Правоотношението било подновено със сключване на допълнително споразумение към договора за мобилни услуги от дата 22.05.2020г., с предпочетена абонаментна такса Тотал+ 23.99лв., с уговорен срок на действия 24 месеца до 22.05.2022г. Абонатът сключил втори договор за мобилни услуги от дата 13.01.2017г., за предпочетен мобилен номер *****, с предпочетен абонаментен план Тотал 26.99лв., за срок на действие 24 месеца до дата 13.01.2019г. Правоотношението било подновено със сключване на допълнително споразумение към договора за мобилни услуги от дата 28.02.2019г., с предпочетена абонаментна такса Интернет 10.99лв., с уговорен срок на действия 24 месеца до 28.02.2021г. Абонатът сключил трети договор за мобилни услуги от дата 28.02.2019г., за предпочетен мобилен номер *****, с предпочетен абонаментен план Тотал 12.99лв., за срок на действие 24 месеца до дата 28.02.2021г. Абонатът сключил четвърти договор за мобилни услуги от дата 07.03.2019г. за предпочетен мобилен номер *****, с предпочетен абонаментен план Тотал 12.99лв., за срок на действие 24 месеца до 07.03.2021г. Към договора за мобилни услуги бил

сключен и договор за лизинг за мобилно устройство ***** ,
на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 18.99лв.
всяка. Правоотношението било подновено със сключено допълнително
споразумение към договор за мобилни услуги от дата 12.08.2020г. със срок на
действие 24 месеца до 12.08.2022г. с предпочетен абонаментен план Тотал+
20.99лв. Сочи, че въз основа на посочения договор ответникът ползвал
предоставяните от Дружеството мобилни услуги, като потреблението било
фактурирано под клиентския номер на абоната №*****. За потребените от
абоната-ответник услуги за периода 15.09.2020г. до дата 14.12.2020г. *****
издал: Фактура №*****/15.10.2020г. за отчетния период на потребление
от 15.09.2020-14.10.2020 с дължима стойност за плащане в размер на 86.53лв.
за месечни абонаментни такси за потребените от абоната по договора услуги.
Дължимата сума било платима в срок 30.10.2020г. Към фактурата било
приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер.
Фактура №*****/15.11.2020г. за отчетния период на потребление от
15.10.2020-14.11.2020г. с дължима стойност за плащане в размер на 92.51лв.
за месечни абонаментни такси за потребените от абоната по договора услуги.
Дължимата сума била платима в срок 30.11.2020г. Към фактурата било
приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер.
Фактура №*****/15.12.2020г. за отчетния период на потребление от
15.11.2020-14.12.2020г. с дължима стойност за плащане в размер на 85.94лв.
за месечни абонаментни такси за потребените от абоната по договора услуги.
Дължимата сума била платима в срок 30.12.2020г. Към фактурата било
приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер.
Кредитно известие фактура №*****/15.01.2021г. за отчетния период
на потребление от 15.12.2020г. - 14.01.2021г. с което била редуцирана
дължимата сума с 21.22лв., като са начислени и лизинговите вноски в размер
на 18.99лв., при което задължението от 264.98лв. било намалено до сумата в
размер на 262.38 лв. Дължимата сума била платима в срок до 30.01.2021г. Към
фактурата било приложено извлечение от потреблението на ползвания
мобилен номер. За посочените месечни отчетни периоди длъжникът не
изпълнил задължението си да заплати на ***** дължимите месечни
абонаменти, съобразно използваните от него услуги в общ размер на 262.38
/двеста шестдесет и два лв. и 38ст./лв., което ангажирало договорната
отговорност на абоната по т. 11 от процесния договор за услуги, като във
връзка с чл.75, вр.с чл. 196, в) от ОУ на мобилния оператор, *****
прекратил едностранно индивидуалните договори на ответника М. Х. К. за
ползваните абонаменти и издал крайна фактура №*****/15.02.2021г.
В издадената крайна фактура №*****/15.02.2021г. била начислена
неустойка за предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги в
размер на 219.34 лв.; фактурирана била цената, дължима за оставащите
незаплатени лизингови вноски, съгласно уговорения погасителен план в
размер на 18.99 лв. и била включена сумата за потребените мобилни услуги
от предходните три отчетни периода в размер на 262.38 лв. За посочените
месечни отчетни периоди длъжникът не изпълнил задължението си да заплати
на ***** ЕАД сумите за месечни абонаменти, съобразно използваните
от него услуги, така както били фактурирани. При наличието на неплатени
месечни задължения на абоната, Операторът го уведомил по реда на чл. 31а от
Общите условия. Сочи, че след като страните уговорили дължимите по

договора плащания да бъдат платими в определен срок, то сумата ставала изискуема след изтичането на този срок. Когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му /чл. 84, изр. първо ЗЗД/. Сочи, че съгласно чл. 49 от Общите Условия, ***** имал право да получава в срок всички плащания, дължими от потребителя в уговореното количество и на уговореното място. Съгласно чл. 75 от Общите условия при неспазване на което и да е задължение по част XIII от Общите условия или в случай, че е налице неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, ***** имал право незабавно да ограничи предоставянето на услугите или при условията на т. 196 буква в) да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него. Датата на деактивация на процесния абонамент се генерирала автоматично по вградената електронна система на Оператора при нерегистрирано плащане и наличието на незаплатени суми след изтичането на предвидените в месечните фактури срокове за заплащане и съобразно уговорения краен срок на действие на ползвания абонамент. Неизпълнението на ответника обусловило правото на мобилния оператор да ангажира договорната отговорност на абоната, съгласно изричната клауза, съдържаща се в т.11 от Договора, като начислил в крайната издадена фактура неустойка за предсрочно прекратяване на сключения абонамент в размер 219.34 лв. - формирана съобразно новите правила за изчисление, уговорен в т.11 от Договора. Претендираната неустойка в размер на 219.34 лв., представляваща стойността на три месечни абонаменти такси на ползваната програма за всеки ползван номер. Съгласно т. 11 от Договора, в случай на прекратяване на подписан договор преди изтичане на уговорения срок по вина или инициатива на Потребителя или по нарушение на задълженията му по договора или приложения/документи свързани с него, същият бил длъжен да заплати за всяка СИМ карта, по отношение на която е налице прекратяване (1) неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок, като сумата не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, взети без ДДС. (2) а в случай, че е предоставяна отстъпка от цената на месечния абонамент, потребителят дължал и възстановяване на част от стойността на ползваните отстъпки, съответстващи на оставащия срок на договора. (3) В случаите, в които на абоната било предоставено мобилно устройство за ползване на услуги, съгласно посоченото в подписания договор или по предходно подписан документ, чийто срок не е изтекъл, Потребителят дължал такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой и без абонамент) съгласно ценовата листа, действаща към момента на сключване на договора и заплатената от него при предоставянето му (в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг), какъвто съответства на оставащия срок на договора. Неустойката в размер на 219.34 лв. за неустойка за предсрочно прекратяване на договорни абонаменти била, както следва: 100.73 лв. (Сто и лв. и 73 ст.) за неустойка за предсрочно прекратяване за мобилен номер *****, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси; 19.2 лв. (Деветнадесет лв. и 20 ст.) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 28.02.2019 г. за мобилен номер *****, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси; 18.99 лв. (Осемнадесет лв. и 99 ст.) за неустойка за

предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 28.02.2019 г. за мобилен номер *****, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси; 80.42 лв. (осемдесет лв. и 42 ст.) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 12.08.2020 г. за мобилен номер *****, от които 75.25 лв. (седемдесет и пет лв. и 25 ст.) представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси и 5.17 лв. (пет лв. и 17 ст.) представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство *****, с отстъпка от стандартната цена, съгласно т.7 от договора за мобилни услуги от дата 07.03.2019г.; Сочи, че поради прекратяване на договора за мобилни услуги и преустановяване на предоставяните услуги, на основание т.12, ал.2 от Общите условия, приложени към лизинговия договор, дължимите месечните вноски за предоставеното на абоната мобилно устройство - ***** били обявени за предсрочно изискуеми, а към момента на подаване на заявлението, съответно към дата на подаване на исковата молба, всички лизингови вноски били падежирали. Сочи, че поради неизпълнението на абоната да заплати в указаните срокове дължими към оператора месечни плащания, довело до предсрочното прекратяване по вина на абоната на индивидуалния му абонамент за ползвания мобилен номер, на основание чл.12, ал.2 от Общите условия към договора за лизинг /„Месечните вноски и други плащания ставали предсрочно изискуеми в случай на прекратяване на договорите за мобилни или фиксирани услуги, както и в случай на забава на дължими съгласно тези договори плащания“/, били обявени за предсрочно изискуеми лизинговите вноски, дължими от месеца на издаване на крайната фактура 02/2021г. до края на уговорения погасителен план, както следва: 18.99лв. по Договор за лизинг от дата 07.03.2019 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер *****, по силата на който абонатът взел мобилно устройство ***** 2018 Dual В1иена изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 18.99лв. всяка. Не е върнал мобилното устройство на Лизингодателя при условията на чл.1, ал. 3 от договора за лизинг, поради което била дължима и допълнителната сума в размер на 18.99лв. по чл.1, ал.2 от договора. Общо дължимата от длъжника сума възлизала в размер на 18.99лв. Моли съда на основание на чл. 415 във вр. с чл. 422 от ГПК, да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника М. Х. К., ЕГН *****, с адрес **** с. Г., че към него съществува изискуемо вземане на ищеца „*****“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в град С., район „*****“, ж.к. „***** 4“, ***** С., сграда 6, представлявано от Д.К..К и М.С., в размер на 262.38 /двеста шестдесет и два лв. и 38ст./лв., представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, по договори за мобилни услуги, дължими за периода от 15.09.2020г. до дата 14.12.2020г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по реда на чл. 410 ГПК до окончателното плащане на сумата. Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника М. Х. К., ЕГН *****, че към него съществува изискуемо вземане на ищеца „*****“ ЕАД, ЕИК *****, представляващо дължими лизингови вноски по сключен договор за лизинг, както следва: 18.99лв. по Договор за лизинг от дата 07.03.2019 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер *****, по силата на който

абонатът е взел мобилно устройство ***** 2018 Dual Вiена изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 18.99лв. всяка. Не е върнато мобилното устройство на Лизингодателя при условията на чл.1, ал. 3 от договора за лизинг, поради което е дължима и допълнителната сума в размер на 18.99лв. по чл.1, ал.2 от договора. Общо дължимата от длъжника сума е в размер на 18.99лв. Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника М. Х. К., ЕГН *****, че към него съществува изискуемо вземане на ищеца „*****“ ЕАД, ЕИК *****, в размер на 219.34/двеста и деветнадесет лв. и 34ст./лв. представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорни абонаменти за мобилни услуги, както следва: 100.73 лв. (Сто и лв. и 73 ст.) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 22.05.2020 г. за мобилен номер *****, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси; 19.2 лв. (Деветнадесет лв. и 20 ст.) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 28.02.2019 г. за мобилен номер *****, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси; 18.99 лв. (Осемнадесет лв. и 99 ст.) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 28.02.2019 г. за мобилен номер *****, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси; 80.42 лв. (осемдесет лв. и 42 ст.) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 12.08.2020 г. за мобилен номер *****, от които 75.25 лв. (седемдесет и пет лв. и 25 ст.) представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси и 5.17 лв. (пет лв. и 17 ст.) представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство *****, с отстъпка от стандартната цена, съгласно т.7 от договора за мобилни услуги от дата 07.03.2019г. Претендира за разноски в производството по делото.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозирано писмен отговор от назначения особен представител на ответника. На същия са редовно връчени препис от исковата молба и приложенията към нея. Счита предявената искова молба за неоснователна и недоказана, оспорва я изцяло, моли съда да я отхвърли. Оспорва твърдението, че бил налице сключен договор от 21.12.2016г. за мобилни услуги заедно с допълнително споразумение от 22.05.2020г. и запис на заповед от 21.12.2016г., договор за мобилни услуги от 13.01.2017г. заедно с допълнително споразумение към него от 28.02.2019г. договор за мобилни услуги от 28.02.2019г., договор за мобилни услуги от 07.03.2019г. с допълнително споразумение към него от 12.08.2020г. между ответника и ищеца по повод на които възникнало договорно правоотношение между страните за предоставяне на мобилни услуги.

Изцяло оспорва изложеното в исковата молба твърдение, че ответникът е ползвал далекосъобщителни услуги, предоставени от ищцовото дружество, чието заплащане се претендира. Оспорва предявения осъдителен иск и счита същия за неоснователен. Сключеният между страните договор от 07.03.2019г. за лизинг бил недействителен, защото представеният договор не бил сключени по ясен и разбираем начин. В тази връзка следвало да се посочи, че същият е написан с нечетлив размер на шрифт. Поради тази причина от неговото съдържание не можело да се извличат данни за договорната регламентация на правата и задълженията на страните.

Нечетливостта на договора означавало и липса на такъв. Претендираната сума в размер на 219,34 лева, представлявала според ищцовото дружество договорна неустойка за предсрочно прекратяване на договора по вина на ответника - потребител. По делото нямало данни да е уговорена такава неустойка. А дори и да е била уговорена такава, счита, че такава клауза е нищожна. Уговорката за дължимост на всички месечни абонаментни такси до крайния срок на договора при прекратяването му по вина на потребителя, обуславяло необосновано висока неустойка, тъй като предварително давало възможност на ищеца да получи насрещната престация по договора, дори при прекратяването му по вина на потребителя. Счита по своята правна същност, че такава уговорка била изначално нищожна още към датата на сключването на договора, тъй като противоречала на чл.26, ал. 1 във вр. с ал. 4 ЗЗД, в тази си част договорът изобщо не е породил правно действие, а нищожността на тази клауза била пречка за възникване на задължение за неустойка в какъвто и да било размер. Затова осъдителният иск бил изцяло неоснователен и следвало да бъде отхвърлен. Оспорва дължимите суми по така представените фактури N *****/15.10.2020г., N *****/15.11.2020г., N *****/15.12.2020г., N *****/15.01.2021 г., N *****/15.02.2021г. Моли съда да отхвърли предявената искова молба като неоснователна и недоказана.

От събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

С исковата молба са предявени два обективно съединени иска с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

От приложеното към настоящото дело ЧГД № ****/ 2022г. по описа па Районен съд Казанлък, се установява, че по реда на чл. 410 и сл. ГПК, по депозирано от „*****“ ЕАД с ЕИК: ***** (предходно наименование „*****“ ЕАД), със седалище и адрес на управление гр.С., район „*****“, ж.к. „***** 4“, ***** С., сграда 6, представлявано от Д.К.К и М.С. - изп. директори, чрез пълномощника си адв.В. Г. от адв. дружество „Г. и П.“, съд. адрес - гр.С., бул. „*****“, срещу М. Х. К., ЕГН: *****, заявление за издаване на заповед за изпълнение и съдът е издал Заповед за изпълнение № ****/ ***** г., съгласно която е разпоредил длъжникът да заплати на кредитора сумите: 500.71лв. (петстотин лева и 71 ст.) главница, от които: 262.38лв., дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги; 18.99лв. – незаплатени лизингови вноски; 219.34лв. - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, както и 385.00лв., от които 25.00лв. държавна такса и 360.00лв. адвокатско възнаграждение. Вземането произтича от следните обстоятелства: По Допълнително споразумение към Договор за мобилен номер ***** от дата 22.05.2020г.; По Допълнително споразумение към Договор за мобилен номер ***** от дата 28.02.2019г.; По Договор за мобилен номер ***** от дата 28.02.2019г. и по Допълнително споразумение към Договор за мобилен номер ***** от дата 12.08.2020г. и договор за лизинг от дата 07.03.2019г. Издадената заповед за изпълнение на

парично задължение е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 от Гражданско процесуалния кодекс.

Приобщени по делото са заверени копия на следните документи : Договор за мобилни услуги предпочетен номер ***** и договор за лизинг от 21.12.2016 г.; Допълнително споразумение към договора за мобилни услуги от 22.05.2020 г.; Договор за мобилни услуги - предпочетен номер ***** и Допълнително споразумение към него от 28.02.2019 г.; Договор за мобилни услуги предпочетен номер *****; Договор за мобилни услуги предпочетен номер *****; Договор за лизинг/07.03.2019 г.; Допълнително споразумение от 12.08.2020 г.; фактура № *****/15.10.2020 г.; фактура № *****/15.11.2020 г.; фактура № *****/15.12.2020 г.; фактура № *****/15.01.2021 г.; фактура №

Представени са също и 3 бр. декларации- съгласие от 21.12.2016 г.; от 22.05.2020 г. и от 13.01.2017 г., в които ответника потребител декларира, че получил подписан от представител на оператора ОУ на ***** ЕАД за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги и/или ОУ на оператора за взаимоотношенията с потребители на фиксирани телефонни услуги, съгласен бил с тях, като се задължавал да ги спазва, като същите били приложими за всички СИМ карти/номера, ползвани от потребителя към момента на подписването на тази декларация, както и за в бъдещи такива. Също така декларира, че оператора му предоставил и получил информацията по чл. 4, ал. 1 ЗЗП.

Представени са още и приложение - ценова листа за абонаментни планове за частни и кооперативни клиенти от процесния период, както и ОУ на ***** ЕАД за взаимоотношения с потребител на мобилни телефонни номера, както и посочените по-горе фактури.

Издадена е заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК въз основа на подадено от ищеца заявление срещу ответника за процесните вземания, видно от приложеното ч. гр. д. № 2022 г. на ЯРС. Заповедта е връчена на ответника по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК.

От така установеното, съдът прави следните правни изводи:

Предявени са обективно съединени установителни искове с правно основание чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1 пр. 1 и чл. 92 ЗЗД.

Искът е допустим, т. к. е предявен от легитимна страна – заявител в заповедното производство, в предвидения от закона едномесечен срок от уведомяването на заявителя по реда на чл. 415 ГПК. В настоящото производство в тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване съществуването на вземането си по оспорената ЗИ, а именно, че между страните е съществувало валидно облигационно правоотношение, с твърдените съществени уговорки, че е изправна страна по договора, вкл. размера на претенцията си.

Съгласно чл. 79 от ЗЗД, ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнението заедно с обезщетение за забавата или да иска обезщетение за неизпълнение.

В случая вземането на ищеца произтича от сключен между страните

договори за предоставяне на услуги, мобилен интернет, задължения по преходен период и лизинг. Същите са валидни и пораждат правни последици. Изпълнението на задължението си за предоставяне на услугите на ответника ищецът установява с представените фактури, в които подробно са посочени времето на разговорите, лизингови вноски, използван мобилен интернет и др. Фактурите са генерирани автоматично от системата за отчитане на потреблението на абоната и доколкото не се твърди същата да е манипулирана неправомерно, отразяват действителното потребление, като в тази насока съдът не възприема възраженията на особения представител на ответника, че не са ангажирани доказателства как са формирани сумите в процесните фактури, както и, че ищеца не е доставил, а ответника не е получил твърдените фактурирани услуги. Въпреки така предоставените услуги, ответникът не е заплатил същите, което сочи неизпълнение на поетите от него договорни задължения, поради което дължи на ищеца стойността на същите. Съдът приема в тази насока предявения иск за доказан по основание, посредством представените фактури за дължимите суми за процесния период и с оглед на обстоятелството, че ответникът не е представил доказателства, че сумите са недължими.

По отношение договора за лизинг. Вземането на ищеца произтича от сключени между страните договори за лизинг от договор за лизинг за мобилно устройство *****. С оглед на неизпълнението на абоната да заплати в указаните срокове дължими към оператора месечни плащания, е настъпило предсрочното прекратяване по вина на абоната на индивидуалния му абонамент за ползвания мобилен номер, на основание чл.12, ал.2 от Общите условия към договора за лизинг /„Месечните вноски и други плащания ставали предсрочно изискуеми в случай на прекратяване на договорите за мобилни или фиксирани услуги, както и в случай на забава на дължими съгласно тези договори плащания“/, и са обявени за предсрочно изискуеми лизинговите вноски, дължими от месеца на издаване на крайната фактура м. 02.2021г. до края на уговорения погасителен план, както следва: 18.99лв. по Договор за лизинг от дата 07.03.2019 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер ***** , по силата на който абонатът взел мобилно устройство ***** 2018 Dual B1иена изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 18.99лв. всяка. Не е върнал мобилното устройство на Лизингодателя при условията на чл.1, ал. 3 от договора за лизинг, поради което ищецът претендира общо дължима от длъжника сума в размер на 18.99лв. Съдът счита, че договорът за лизинг е валиден и поражда правни последици, не е и оспорени от ответника. Не са представени доказателства за плащане на уговорените по погасителен план вноски, нито се твърди от ответната страна да е извършено плащане. Липсват и доказателства представеното устройство ***** да е върнато на оператора от страна на ответника. Получаването му, същият е декларирал с подписването на договора за мобилни услуги и на договора за лизинг. Същият се е задължил да заплаща за ползването лизинговата цена по инкорпорираната в договора погасителен план.

Относно възражението в отговора на исковата молба спрямо сключения договор за лизинг, касаещо шрифта на текста - като се поддържа, че е дребен и неразбираем шрифт. Настоящият съдебен състав намира възражението за

неоснователно поради следните съображения.

Съгласно разпоредбата на чл. 5 от ЗЗП, търговецът е длъжен да предоставя информацията за стоката или услугата в писмена форма или по друг подходящ начин, който позволява възприемането ѝ от потребителя. Когато се предоставя в писмена форма, информацията задължително трябва да е на български език и да е изразена в единиците на величините от Международната система единици SI. Информацията трябва да бъде вярна, пълна, четлива, ясна и разбираема.

В посочената разпоредба не се съдържа изискване за конкретен формат и размер шрифт, какъвто се съдържа в разпоредбата на чл. 5, ал. 4 от Закона за потребителския кредит.

По делото не е установено договора за лизинг да е изписан на изключително дребен шрифт за да се възприеме тезата на особения представител на ответника, че за потребителя е бил неподходящ за възприемане като неясен и нечетлив текста на документите, и съдържанието им, съобразно изричните формални изисквания на чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от Закона за защита на потребителя за необходимост от яснота, четливост и разбираемост на предоставяната от търговеца информация, в писмена форма. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита, че догорите не са неясни, нито неразбираеми.

Ето защо и претенцията следва да бъде уважена в пълния ѝ размер.

Законът за електронните съобщения урежда изрично случаите на недължимост на неустойка в хипотези на безвиновно прекратяване от потребителя на договор за мобилни услуги -в чл. 228, ал. 5 вр. с ал. 3 -при едностранно прекратяване на срочен договор за мобилни услуги в периода на влизането му в сила и в чл. 229а, ал. 1 -при едностранно прекратяване на безсрочен договор за мобилни услуги. Извън изрично уредените случаи уговарянето на неустойка при предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги, което има действие занапред, е допустимо (арг. и от чл. 228, ал. 1, т. 4, б. "в" ЗЕС), т. е. законът изрично признава правото на кредитора да обезпечи изпълнението с неустойка. В процесния случай договорната клауза е в съответствие със специалния закон, като касае обезпечаването на срочен договор извън посочените законови хипотези на недължимост на неустойка.

Искът за неустойка се основава на клауза в индивидуалния договор. Самото прекратяване е уредено в Общите условия. Задължението за неустойка се предпоставя от неспазване на задължение от потребителя, който в случая не е заплатил предоставените мобилни телефонни услуги. Прекратяването на услугите е безспорен факт, т. е. операторът е упражнил правото си да прекрати договора едностранно. Клаузата дерогира общото правило на чл. 87, ал. 1 ЗЗД, като не предвижда форма, в която изявлението на кредитора да бъде отправено към длъжника. Т. е. може да бъде и конклюдентно – с действията по прекратяване на услугите. Тези действия стават неминуемо достояние на абоната. Самата искова молба играе ролята на покана по смисъла на чл. 87 от ЗЗД. В този смисъл е практиката на ВКС (Решение № 218/29.11.2016 г. по гр. д. № 1306/2016 г., IV г. о., Решение № 4/23.06.2017 г. по т. д. № 50183/2016 г., IV г. о. и др.). Ответникът не е изпълнил паричното си задължение до приключване на съдебното дирене, до

който момент може да се приеме, че му е предоставен достатъчен срок от кредитора. Поради това е налице и вторият елемент от фактическия състав, пораждащ задължение за неустойка. Ищецът не претендира договорения с клиента размер на неустойката - сумата от стандартните за съответната програма месечни абонаменти до края на срока на договора, а по-малък, договорен с КЗП. Следователно искът следва да се уважи в претендирания размер.

В тази насока съдът, намира за неоснователно възражението на особения представител на ответника, че претендираната неустойка е недължима поради нейната нищожност, поради нарушаване на добрите нрави, липса на надлежно упражнено право от ищеца на предсрочно прекратяване на договора и поради това, че на ответника било наложено да приеме ОУ, без предварително да бъде запознат с тях, като в случая се говори за договор за кредит, какъвто между страните не съществува. В тази насока съдът приема посочените възражения за неоснователни, като мобилния оператор е упражнил правото си да прекрати предсрочно договора, като за това обстоятелство, не е предвидена форма, в която изявлението на кредитора да бъде отправено към длъжника, като прекратяването на услугите неминуемо достига до абоната, като и самата искова молба играе ролята на покана по смисъла на чл. 87, ал. 1 ЗЗД. Също така претендираната неустойка не е нищожна поради противоречие с добрите нрави на посочените по-горе основания.

По отношение размерът на претенцията, съдът приема, че от представените писмени доказателства – фактури се установи, че за исковия период ответника е потребил и не е заплатил далекосъобщителни услуги за минал период от време на стойност общо **262.38 лв.**, лизинговите вноски, в общ размер на 18.99 лв. и неустойка в размер на **219.34 лв.** за неустойка за предсрочно прекратяване на договорни абонаменти била, както следва: 100.73 лв. (Сто и лв. и 73 ст.) за неустойка за предсрочно прекратяване за мобилен номер *****, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси; 19.2 лв. (Деветнадесет лв. и 20 ст.) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 28.02.2019 г. за мобилен номер *****, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси; 18.99 лв. (Осемнадесет лв. и 99 ст.) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 28.02.2019 г. за мобилен номер *****, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси; 80.42 лв. (осемдесет лв. и 42 ст.) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 12.08.2020 г. за мобилен номер *****, от които 75.25 лв. (седемдесет и пет лв. и 25 ст.) представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси и 5.17 лв. (пет лв. и 17 ст.) представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство *****, с отстъпка от стандартната цена, съгласно т.7 от договора за мобилни услуги от дата 07.03.2019г, представляваща три стандартни месечни такси.

С оглед гореизложеното исковите се явяват основателни и следва да се уважат.

Искането на ищеца за присъждане на разноските е основателно и следва да се уважи съгласно чл. 78, ал. 1 от ГПК.

По гореизложените съображения, Съдът:

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, че М. Х. К., ЕГН: *****, с адрес: **** с. Г., общ. П.Б., обл. С.З. дължи на „*****“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район *****, ж.к. „***** 4“, ***** С., сграда 6, сумата от общо 500.71лв. (петстотин лева и 71 ст.) главница, от които: 262.38лв., дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги; 18.99лв. – незаплатени лизингови вноски; 219.34лв. - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда – 21.11.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, за които е издадена Заповед за изпълнение по ч. гр. д. № ****/2022 г. на КРС.

ОСЪЖДА М. Х. К., ЕГН: *****, с адрес: **** с. Г., общ. П.Б., обл. С.З. да заплати на „*****“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район *****, ж.к. „***** 4“, ***** С., сграда 6, направените по делото разноски пред настоящата инстанция в размер на 905,00 лв. /25,00 лв. – държавна такса; 400,00 лв. – особен депозит представител и 480,00 лв. – адвокатско възнаграждение/, както и разноски по заповедното производство в размер на 385, 00 лв.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му пред Окръжен съд- С.З..

След влизане в сила на решението, препис от него да се приложи по ч. гр. д. № ****/2022 г. по описа на РС Казанлък.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____